

SLIDE 1: Beznica (v izvirniku L'Assommoir) je eksperimentalni roman, ki ga je napisal francoski pisatelj Émile Zola leta 1877.
Je sedmi po vrsti v sklopu cikla Rougon-Macquartovih.

SLIDE 2: Naslov beznica pomeni kraj, kjer se omamlja z alkoholom, torej krčma, nekakšen bar. Hkrati ta beseda v francoščini pomeni tudi past, ki ubija živali. Krčma je torej smrtonosna past za zapite delavce.
V primerjavi z delavskimi bivališči pa je bila beznica pravo razkošje.

SLIDE 3: Glavna književna oseba v tem romanu je Gervaise, postavna ženska, ki ji je namenjeno, da kljub svoji delavnosti in poštenosti ne bo uspela.

Večina romana se dogaja v obdobju drugega cesarstva, saj Napoleon III. izvede državni udar in se okrona za cesarja. V tem času je Francija doživi velik gospodarski razcvet, hkrati pa se je poveča tudi število delavcev, ki so živijo v slabih razmerah.

SLIDE 4: Zgradba romana ima izrazito obliko piramide.
Gervaise se počasi vzpenja. Na začetku se sooča s sovražnim Parizom, zapusti jo Lantier, nato spozna Coupeaouja. Po njegovem dolgem osvajanju se z njim poroči.

SLIDE 5: Skupaj imata hčer Nano. Prelomnica v zgodbi je moževa nesreča. Za njegovo zdravljenje porabi Gervaise vse prihranke, ki jih je sicer nameravala porabiti za nakup lastne pralnice.

SLIDE 6: Vseeno ne obupa, denar si sposodi in odpre pralnico; tako se uveljavi tudi poklicno.

SLIDE 7: Vrh doseže ob praznovanju svojega godu s pojedino.

SLIDE 8: Nato se počasi začne njen propad, ko se vedno bolj zadolžuje, začne zanemarjati sebe in posel, pri delu postane površna, zato ima vedno manj strank. Gervaise pa še dodatno izčrpa Lantierova vrnitev. Na koncu pralnico proda, v družini so prepiri vse pogostejši. Začne piti. Hči Nana pobegne od doma in postane prostitutka.
Na koncu Coupeau znori in umre, kmalu za njim pa popolnoma ponižana umre, avtor uporabi besedo »pogine«, tudi Gervaise.

[odlomek str. 398]

Zgodba se bralca dotakne na prav poseben način, saj je prežeta s podrobnimi opisi dogajanja, ki je zelo pestro in dinamično. Polna je nasprotij ter ironičnih opisov dogodkov. Delo je polno pogovornih, slabšalnih in vulgarnih besed. Skozi opise spoznamo ulični smrad, umazana stopnišča ter sive zidove, zadimljene beznice ter nasilje.

Ko roman beremo, se v delo zlahka vživimo.

Tako je na primer bralec za Gervaise srečen, ko ji gre dobro, ponosen nanjo takrat, ko se končno postavi zase, ter vesel zanjo, ko se ji zgodi nekaj dobrega, saj si to zasluži.

Hkrati pa z njo trpi, ko je konča tako, kot pač konča.

Zato vam lahko zagotovem, da ob branju te knjige ne boste ostali brezbrizni in hladni. Zgodbo bi priporočila vsem tistim, ki ste naveličani romanov ki se končajo s pričakovanim srečnim koncem.